

اصلاح ريز ساختار آلياژ Al A356 با استفاده از ريخته گري روی سطح شيبدار

حسين حامدي^۱، ايمان رئوفيان^۱، محسن حداد سبزوار^۲

چکیده

يکي از روشهاي جديد و ساده براي اصلاح ريزساختار فلزات، ريخته گري روی سطح شيبدار در حالت نيمه جامد مي باشد که به منظور ازبين بردن ساختار دندريتي و تبديل آن به ساختاري با ذرات کروي صورت مي گيرد. اين ساختار خواص مکانيکي مطلوب تري را دارا مي باشد. در اين تحقيق، ريخته گري آلياژ Al A356 روی سطح شيبدار با تغيير پارامترهاي زاويه ي سطح شيبدار، قدرت تبريدي سطح و دمای بارريزي مورد بررسی قرار گرفته است. نتايج بررسيها نشان مي دهد، بهينه ترين ريز ساختار براي اين آلياژ از نظر کروييت ذرات و توزيع فاز يوتکتیک بر روی سطح شيبدار مسي با سيستم آبگرد و در دمای بارريزي 620°C ، با زاويه سطح شيبدار 60° حاصل شده است.

واژه هاي کلیدی: ريخته گري نيمه جامد، سطح شيبدار، سيستم آبگرد

۱- دانشجوي کارشناسي مهندسي متالورژي و مواد دانشگاه فردوسي مشهد

۲- استاديار گروه مهندسي متالورژي و مواد دانشگاه فردوسي مشهد

مقدمه

فرایند ریخته‌گری نیمه جامد (SSM)، روش نسبتاً جدیدی در زمینه‌ی شکل‌دهی فلزات می‌باشد که با فرایندهای مرسوم شکل‌دهی در حالت جامد و یا ریخته‌گری در حالت مذاب متفاوت است. در فرایند SSM از مواد خمیری که در آن ذرات جامد غیردندریتی در زمینه‌ی ای از مذاب پخش شده‌اند استفاده می‌شود [۱]. بررسیها بر روی این نوع فرایند از اوایل دهه‌ی ۱۹۷۰ در دانشگاه MIT آغاز شد. اساس این فرایند بر پایه‌ی کشفی است که در حین تحقیق بر روی ترک داغ حاصل شد [۲]. محققان متوجه شدند که چنانچه مواد تیکسوتراپیک در حین سرد شدن از حالت مایع به خمیری تحت تنشهای برشی قرار میگیرند ویسکوزیته‌ی ای بسیار پایینتر نسبت به حالتی که تنش برشی اعمال نشود، خواهند داشت. اینگونه رفتار در اثر شکسته شدن ذرات دندریتی و کروی شدن آنها حاصل می‌شود.

این فرایند دارای دو مزیت مهم است؛ اول اینکه میتوان از آلیاژهای با نقطه ذوب بالا در این فرایند استفاده کرد (به علت کاهش انتالپی ذوب)، دوم اینکه مکهای انقباضی به علت وجود ذرات جامد در مذاب نیمه جامد و نتیجتاً کاهش انقباض ناشی از انجماد، کاهش می‌یابد [۳].

هنگامیکه رشد دندریتی در حجم زیادی از ماده به طور مداوم انجام شود، ساختار بدست آمده به شدت چندسویه شده و این امر میتواند بر خواص مکانیکی تأثیری کاملاً زیان آور داشته باشد. به این علت معمولاً سعی میشود جوانه‌های بسیار زیادی در مذاب تولید گردد تا بدین ترتیب ساختار دارای حداکثر همسویی شود [۴].

ریخته‌گری بر روی سطح شیبدار یکی از روشهایی است که در فرایندهای نیمه جامد مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این روش مذاب از روی یک سطح شیبدار به داخل قالب هدایت می‌شود و در اثر اعمال نیروهای برشی در اثر غلتش مذاب و انتقال حرارت از سطح، ذرات جامد بوجود آمده در مذاب بصورت شبه کروی در می‌آیند. در این تحقیق سعی شده تا با کنترل چند پارامتر متغیر در بین پارامترهای متعدد موجود، بهترین ریز ساختار از لحاظ کرویت و همسانگردی در آلیاژ آلومینیم A۳۵۶ حاصل شود. در این تحقیق سه پارامتر جنس سطح شیبدار (تأثیرگذار بر میزان تبرید)، زاویه‌ی سطح شیبدار و دمای بارریزی مورد مطالعه قرار گرفته است.

مواد و روش انجام آزمایش

آلیاژ A356 به علت دارا بودن سیلیسیم بالا، جزء بهترین آلیاژهای ریختگی به حساب می‌آید. سیالیت بالای این آلیاژ به علت وجود حجم بسیار بالایی از یوتکتیک Al-Si می‌باشد. حضور فاز سیلیسیم در آلیاژ باعث کاهش انقباض در حین انجماد و ضریب انبساط حرارتی محصول ریختگی می‌شود. ترکیب شیمیایی این آلیاژ در جدول ذیل آورده شده است.

Ti	Zn	Mg	Mn	Cu	Fe	Si	A356
۰,۲	۰,۱	۰,۲-۰,۴	۰,۱	۰,۲	۰,۲	۶,۵-۷,۵	شیمیایی

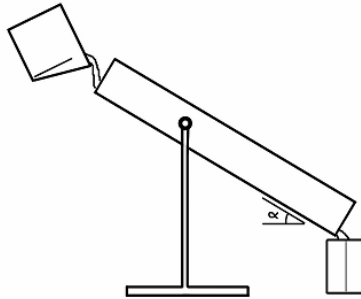
میکروگراف این آلیاژ شامل زمینه‌ای از دندریتهای محلول جامد آلومینیوم به همراه مخلوط یوتکتیکی است که فضای بین دندریتی را پر می‌کند. فاز ثانویه ای که در مخلوط یوتکتیک وجود دارد بسته به ترکیب شیمیایی، می‌تواند از یک عنصر آلیاژی (مانند سیلیسیم) و یا یک ترکیب بین فلزی باشد. فازهای ثانویه ی محتمل در این آلیاژ شامل $Fe_2Si_2Al_9$ ، Mg_2Si و Si می‌باشد [۲]. یکی از عملیات مهمی که در مرحله ی ریخته گری حائز اهمیت است اصلاح اندازه و شکل کریستال های سیلیسیم می- باشد. در اثر اصلاح ساختار بهبود زیادی در داکتیلیتی همراه با افزایش همزمان استحکام بوجود می‌آید که نتیجتاً باعث بهبود کلی در تافنس می‌شود.

بصورت متداول، بهبود ساختار با اضافه کردن مقادیر مشخص سدیم (ویا اخیراً استرانسیوم) در مذاب انجام می‌گیرد. اما در ریخته گری بر روی سطح شیبدار این عمل بدون استفاده از عنصر کمکی و بوسیله ی نیروهای برشی بوجود آمده در اثر غلتش مذاب، انجام می‌پذیرد. در شکل ۱ مقایسه ای بین اصلاح ساختار بوسیله ی افزودن سدیم و ریخته گری بر روی سطح شیبدار آورده شده است. [۵]

برای مقایسه ای بین نتایج حاصله از تغییر دادن پارامترهای سطح شیبدار، زاویه ی سطح شیبدار و دمای فوق ذوب، تعداد ۵۰ نمونه ریخته گری شد. طول سطح شیبدار ثابت و برابر ۴۵ سانتیمتر بود.

برای تهیه نمونه از یک قالب استوانه ای فولادی با محفظه ای به طول ۷ سانتیمتر و قطر ۲,۵ سانتیمتر استفاده شد. مذاب پس از جاری شدن بر روی سطح شیبدار مستقیماً وارد قالب میشد.

دماهای بارریزی $30^{\circ}C$ ، $40^{\circ}C$ ، $50^{\circ}C$ ، $60^{\circ}C$ ، $615^{\circ}C$ و $620^{\circ}C$ در نظر گرفته شد و زوایای 30° ، 40° ، 50° ، 60° بر روی سطح شیبدار اعمال گردید. شماتیکی از سطح شیبدار در شکل زیر آورده شده است.

حداکثر خطای موجود در اندازه گیری دما ۲ درجه ی سیلسیوس تخمین زده شد. مذاب به سرعت بر روی سطح شیبدار ریخته میشد و نهایتاً نمونه ی انجماد یافته در هوای ساکن خنک میگردد. پس از آماده سازی نمونه ها، برای متالوگرافی از محلول HF ۵/۰٪ به عنوان محلول حکاکی استفاده شد.

بحث و بررسی

برای بحث و بررسی دقیقتر و مشاهده ی روند تغییرات ساختاری برای هر سطح شیبدار، ریزساختارهای حاصله با یکدیگر مقایسه گردید. برای مقایسه ریزساختارهای بدست آمده از ریخته گری بر روی سطح شیبدار و بدون استفاده از سطح شیبدار، ریز ساختار نمونه ی مرجع با بزرگنمایی های متفاوت در شکل ۲ نشان داده شده است.

در شکل ۳ ریزساختارهای بدست آمده در دما و زوایای ذکر شده بر روی سطح شیبدار فولادی نشان داده شده است. برای مقایسه ای بهتر ساختارهای بدست آمده در یک زاویه ی ثابت همراه با تغییرات دما مورد مطالعه قرار گرفته شد. در تصاویر مربوط به هر سه نوع سطح شیبدار یک روند کلی در تغییرات ساختار مشهود است که شدت آن بسته به نوع سطح شیبدار و زاویه، متغیر است.

در زاویه ای ثابت از بالاترین دمای بارریزی تا پایین ترین دمای بارریزی (تا حد خمیری) در نظر گرفته شده، تغییرات ریزساختار روند کلی زیر را دنبال میکند:

۱- خرد شدن دندریتها و ایجاد فاز یوتکتیکی ظریف و پیوسته همراه با تیغچه های کوچکی از فاز ثانویه؛ این فاز بصورت مرزهای کاملاً مشخص و پیوسته اطراف دندریتها ایجاد می شود.

۲- تیغچه ای شدن فاز ثانویه و از دست دادن ظرافت فاز یوتکتیک؛ با کاهش دما تیغچه ها بزرگتر و مرزهای یوتکتیکی ناپیوسته تر می شود.

۳- بازیابی فاز یوتکتیکی ظریف که حالت بهینه ای از لحاظ ساختاری دارد.

۴- بزرگ شدن ذرات تشکیل دهنده ی فاز یوتکتیک و نامشخص تر شدن مرزها.

در سطح شيبدار فولادی، در دمای 620°C با افزايش زاويهی سطح شيبدار فاز یوتکتیک ظریف تر و پیوسته تر میشود و دندريتها به سمت کروی شدن ميل می کنند.

بهينه ترين ساختار بدست آمده از سطح شيبدار فولادی، در دمای 620°C و زاويهی 60° حاصل شد. در بررسی سطح شيبدار مسی بدون آبگرد، در دمای 630°C با زاویای متغیر، مشخص شد که در دو زاویه تیغچه های سیلیسی بوجود آمده است. در صورتیکه در یک زاویه ی ثابت و با تغییر دما فقط یک مرحله تیغچه ای شدن مشاهده شد.

بهترین ساختار بدست آمده با استفاده از سطح شيبدار مسی در شرایط دمایی و زاویه ای 60° و 650°C و 60° و 625°C حاصل شد، که نمونه در شرایط 60° و 625°C حالت بازیابی شده دارد.

اختلاف ساختار بین دو حالت ذکر شده در تصاویر ریزساختاری کاملاً مشهود است. نمونه در حالت بازیابی شده (زاویه 60° و دمای 625°C) دارای فاز یوتکتیک خشن تری نسبت به نمونه در شرایط (زاویه 60° و دمای 650°C) می باشد، اما عاری از تیغه های سوزنی، بلند و نوک تیز سیلیسی است.

نمونه در شرایط دمایی و زاویه ای (60° و 625°C) از لحاظ ساختاری از دیگر نمونه های ریخته گری شده بر روی سطح شيبدار مسی بهتر می باشد (از لحاظ توزیع و اندازه ی فاز یوتکتیک و میزان کرویت دندريتهاي محلول جامد) (شکل ۵).

در سطح شيبدار با سیستم آبگرد، شرایط دمایی و زاویه ای (60° و 620°C) و (30° و 625°C) ساختارهای بسیار مشابهی را ایجاد می کنند. (شکل ۴)

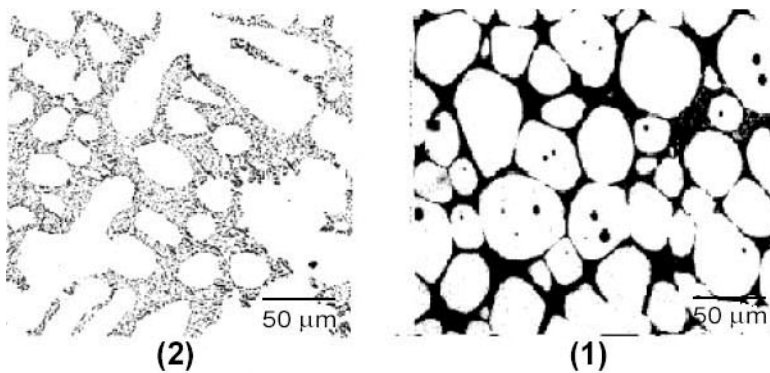
این ساختارها از لحاظ توزیع و ظرافت فاز یوتکتیک و میزان کرویت در بین ساختارهای بدست آمده از سطح شيبدار مسی با سیستم آبگرد در شرایط بهتری قرار دارند.

بهينه ترين ساختارهای حاصل ریخته گری بر روی سطح شيبدار از لحاظ اصلاح و بهبود ساختار به ترتیب در شکل ۵ آورده شده است.

علت توزیع مناسب فاز یوتکتیک و کروی شدن دندريت ها با استفاده از سطح شيبدار مسی آبگرد، اعمال شیب شدید (برای ایجاد تنشهای برشی بالا) و قدرت تبریدی بالای این سطح می باشد.

نتیجه گیری

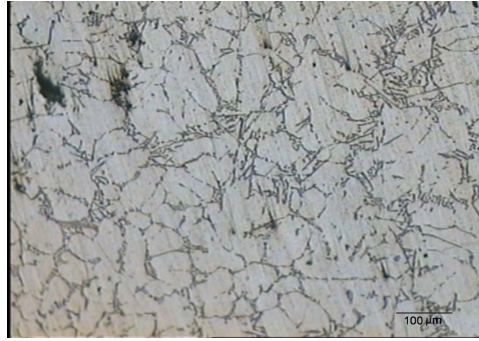
- بهترین نتایج برای اصلاح ریزساختار آلیاژ A۳۵۶ که شامل کروی کردن دندریتهای محلول جامد و توزیع فاز یوتکتیک و ریز کردن فازهای ثانویه میشود، از طریق ریخته گری بر روی سطح شیبدار مسی همراه با سیستم آبگرد و به ترتیب با فوق ذوب و زاویه ی سطح شیبدار برابر با 620°C و 60° حاصل می شود.
- اصلاح ساختار آلیاژهای آلومینیوم با سیلیسیم بالا از طریق افزودن سدیم یا استرانسیوم تنها باعث بهبود شکل فازهای ثانویه میشود اما در روش ریخته گری بر روی سطح شیبدار توانایی ایجاد تاثیرات مثبت در مورفولوژی ماتریس نیز وجود دارد.

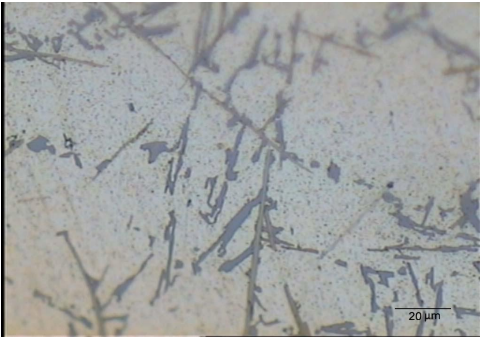
شکل ۱- (۱) اصلاح شده به طریق فرایند نیمه جامد (۲) اصلاح ساختار توسط سدیم

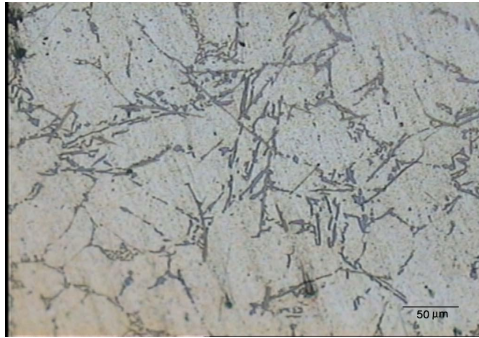
(الف)

(ب)

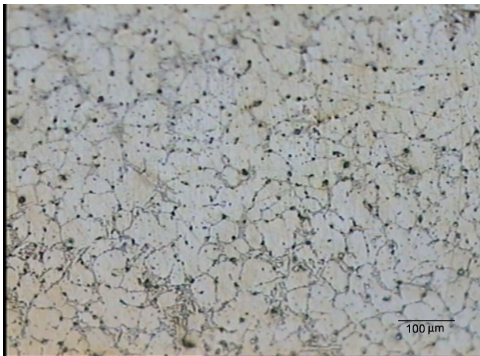

(د)

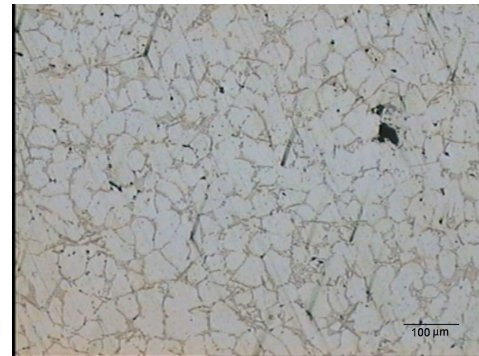

(ج)

شکل ۲- نمونه‌ی مرجع با بزرگنماییهای متفاوت

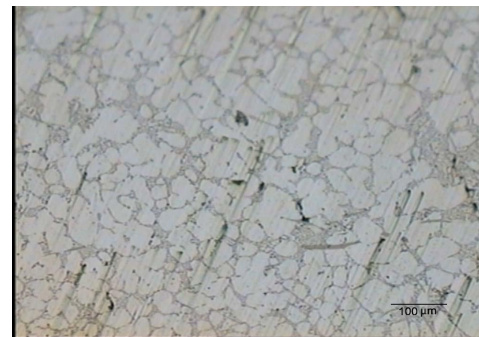
(۱)

(۳)

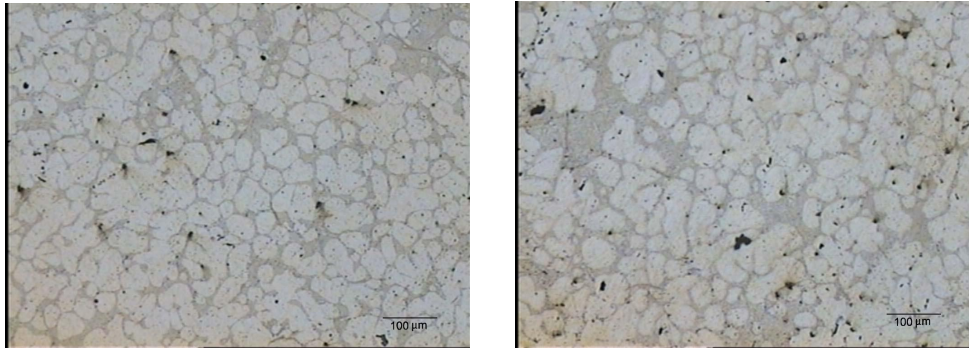

(۲)

(۴)

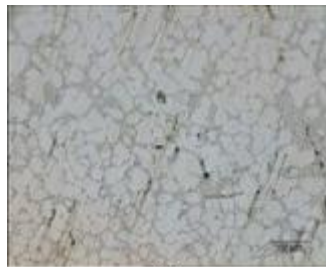
شکل ۳- به ترتیب شماره بر روی سطح شیب‌دار فولادی در دمای ۶۲۰°C در زوایای ۶۰-۵۰-۴۰-۳۰

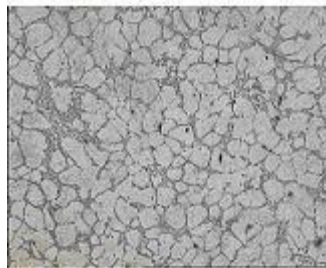
۶۲۰°C, ۶۰°

۶۲۵°C, ۳۰°

شکل ۴- شرایط مشابه در دوزاویه و دو دمای متفاوت بر روی سطح شیبدار مسی آبگرد

(1)

(2)

(3)

شکل ۵- روند بهبود ساختار با تغییر نوع سطح شیبدار ۱- فولادی ۲- مسی ۳- مسی آبگرد.

تشکر و قدردانی

از همکاری مسئولین آزمایشگاه متالوگرافی و کارگاه ریخته‌گری دانشکده مهندسی دانشگاه فردوسی مشهد کمال تشکر و قدردانی را داریم .

مراجع

- [۱]-Internatoinal Materials Reviews 2002 Vol.47 No.2
- [۲]-ASM Handbook,Ninth Edition,Metal's Handbook,Volume 15
- [۳]-ای-جی-پلمیر ترجمه محمدرضا ابوطالبي و ماندانا عادلبي، آلیاژهای سبک، ۱۳۷۹، مرگز انتشارات دانشگاه علم و صنعت
- [۴]-مجله ریخته گری، سال بیست و پنجم، شماره ۷۸، پاییز ۸۳
- [۵]-ASM Handbook,Ninth Edition,Metal's Handbook,Volume 9

Microstructure modification of Al A356 alloy with the application of slope casting

H.Hamed¹, I.Raofian¹, M. Hadad Sabzevar²
E-mail: ho.hamed@gmail.com , iman_raoof@yahoo.com

Abstract

One of the new and simple methods for modifying the microstructure of metals and alloys is slope casting under semisolid condition which results to conversion of the dendritic microstructure to a spherical one. This spherical microstructure possesses better mechanical properties. In this research, the effects of varying parameters such as angle of slope, surface cooling power, and pouring temperature are studied in slope casting of Al A356 alloy. Results show that the optimum microstructure having the most spherical particles and the best eutectic phase distribution in this alloy is obtained when the pouring temperature is 630°C, the angle is 55° and the casting is done on the water-cooled copper surface.

Keywords: Semi solid, Slope casting, Water-cooling system, Dendritic matrix

-
- 1- BS student in metallurgy department of Ferdowsi university of Mashhad
 - 2- Assistant professor in metallurgy department of Ferdowsi university of Mashhad